

VAN DE DENTAL REVIEW.

De Dental Review is een nieuw tijdperk ingetreden. C. N. Johnson is Harlan als redacteur opgevolgd.

Het Januari-nummer begint met een opstel van Goslee over zadels bij vastzittend brugwerk. Het échec en het succes van een zadel staat in nauw verband met de wijze waarop het op het slijmvlies sluit. Het mag niet grooter zijn dan strikt noodzakelijk is en moet gemaakt worden van platina of platiniridium, omdat deze metalen het slijmvlies niet iriteeren. Er komen zoowel gevallen voor waarin het zadel beslist aangewezen is als er gevallen voorkomen waarin het aanbrengen van een zadel gecontraindiceerd wordt. Na gewezen te hebben op een methode, die tot het verkrijgen van een juist sluitend zadel leidt raadt Goslee aan de vastzittende zadelbruggen met guttapercha te bevestigen, omdat bij het aanwenden van cement, het overtollige tusschen zadel en slijmvlies vloeit en dan uiterst moeilijk of in 't geheel niet meer te verwijderen is en aldus een voortdurende aanleiding blijft tot irritatie der weeke deelen.

Dr. Baldwin demonstreerde voor de Chicago Dental Society een 12 tal patienten, welke de verschijnselen van syphilis in den mond droegen. Vooral ook voor den tandarts is het van belang die verschijnselen te kunnen diagnostiseeren om zich zelf en anderen voor infectie te vrijwaren. Men leert niet een juiste diagnose stellen door alleen een beschrijving te lezen van het ziektegeval, maar het is de klinische les, die den praktikant een oordeel moet geven. Nu vindt Baldwin, dat in de Amerikaansche tandheelkundige scholen geen of te weinig aandacht aan de syphilitische patienten geschonken wordt. En de gevolgen

van die nalatigheid blijven niet uit. Er komen gevallen voor waarin tandartsen geïnficeerd worden door hunne patienten. Ware dit niet zoo, B a l d w i n had zijn demonstratie achterwege gelaten. Het gevaarlijkste stadium der syphilis (voor onschuldigen) is wel het tweede; dan toch treden de condylomata lata op, en het is bewezen dat zij in verreweg de meeste gevallen de overbrengers der gevreesde ziekte zijn. De plaques muqueuses zijn ook daarom zoo te vreezen, omdat zij 20 à 30 maal terug kunnen keeren, terwijl de primaire chancer binnen 2 à 3 weken na zijn optreden verdwijnt om niet weer op nieuw te verschijnen.

Het debat was in menig opzicht belangrijk. Dr. C a r p e n t e r verhaalt van zijn angst toen hij nog jeugdig practicus zijnde van een zijner patienten vernam, dat deze aan syphilis leed. Voor de eerste maal in dat geval verkeerende zat hij weken achtereen in de benauwdheid, verbeelde zich doorlopend allerlei verschijnselen te hebben en wendde zich ten einde raad tot eenige medici, die hem de gelukkige mededeeling deden, dat speeksel geen infectieuse macht bezit, als er geene plaques aanwezig zijn. Plaques had hij niet waargenomen en was dus gerustgesteld.

D r. H a r l a n ' s debat was er op ingericht B a l d w i n te toonen, dat in het Chicago College wel degelijk klinisch onderwijs van syphilisgevallen gegeven wordt. De tandartsen waren niet zoo onwetend als B a l d w i n dacht. Bovendien vond hij, dat de medici het verwijt verdienen niet voldoende studie der syphilis te hebben gemaakt. De microbe was nog niet gevonden en alhoewel de ziekte een gevaarlijk veelhoofdig monster was, achtte hij de tuberculose en typhouse koortsen gevaarlijker. Het was goed, dat men voorzichtig was, maar men hoede zich voor overdrijving.

Het speeksel van het tweede stadium was op zich zelf niet infectieus, het wordt 't door het passeeren der condy-

lomen. Het tertiaire stadium leverde geen gevaar meer op voor infectie.

Dr. Baldwin vond in zijn antwoord aan den debater nog gelegenheid om te wijzen op het feit, dat 90 % der aan syphilis lijdende vrouwen niet weet, dat het die ziekte heeft, omdat de chancer bij hen in den regel verborgen zit, b. v. in de vagina of op den cervixhals en absoluut geen pijn doet of moeilijkheden oplevert. Zij infecteeren dus onbewust en weten niet dat ze een gevaar voor anderen kunnen zijn. Of lijders in het derde stadium nog kunnen infecteeren was niet waarschijnlijk, toch is er daaromtrent geen besliste zekerheid verkregen. Aangezien de condylomen eenige overeenkomst met stomatitis vertoonen letten men vooral op de zwelling der glandula cervicalis en der glandula submaxillaris; ook is alopecia een bijna altijd voorkomend verschijnsel.

Dr. Aiston, Chicago, hield een voordracht over atrophia peridentium. Dit is een nieuwe naam voor een tandziekte, die wel veel onderzocht is, maar waarvan het wezen nog niet onomstootelijk aangeduid werd. Dr. Aiston heeft door zijn inzicht en observatievermogen er veel toe bijgedragen om het ziektebeeld in een juister licht te plaatsen. Met atrophia peridentium bedoelt hij een juistere naam te geven aan wat men tot nog toe in 't algemeen met pyorrhoea alveolaria aanduidde. De laatste naam toch is geheel ongeschikt. Pyorrhoea beteekent een stroompje pus. Aangezien er nu gevallen bestaan waarin pus zich langs den tandhals ontlast en waar toch geen sprake van pyorrhoea alveolaria kan zijn, viel het bewijs van onjuisten naam gemakkelijk te leveren. —

Bovendien komt pyorrhoea veelvuldig voor, zonder dat er